

OBITUARIS

Adeu, senyor Balañá!
Adeu, estimat cubano! (Per nosaltres sempre ho ha estat i així l'hem considerat.)

Ens vam conèixer als voltants de la Setmana Santa del 1990. Estàvem representant *Cómeme el Coco, negro* al teatre Victòria i per compromisos del teatre havíem de marxar quan teníem les funcions plenes de gom a gom. Impetuosament vam decidir buscar un altre teatre a la desesperada. Vam anar al seu despatx per demanar-li el teatre Borràs. Recordem la seva cara de sorpresa amb un somriure sota el nas, mentre li explicàvem les nostres intencions.

Ens va dir que no, que el tenia ocupat. Innocentment li vam proposar: "Senyor Balañá, i un altre local, encara que no sigui un teatre? A Can Pistoles, per exemple?". Ràpidament i amb un gest més seriós ens va rectificar: "No es diu Can Pistoles, es diu cinema Capitol, i a més, hi estem fent obres!". "Doncs pari les obres! I enmig de les obres nosaltres hi farem teatre durant quatre mesos!", li vàrem contestar, ja que al teatre Victòria simulàvem un pati de butaques en obres. I mentre l'hi explicàvem com ho fariem, el somriure a sota el nas va desaparèixer i la seva cara de sorpresa s'anava convertint en una cara d'incredulitat per tot allò que estava escoltant...

Com que som pesats de mena hi vam insistir, intentant que acceptés aquella bogeria que li proposàvem. Al final, i per treure-se'ns de sobre, ens va dir: "Ja m'ho pensaré!". Al cap de tres dies ens va trucar per tor-

Adeu, senyor Balañá!

PEDRO BALANÁ FORTS (1924-2018)

Empresari taurí, cinematogràfic i teatral

SUSANNA SÁEZ / EFE

nar-ne a parlar. Ens va dir que sí.

Vam acabar les funcions del teatre Victòria el Diumenge de Rams i el Dilluns de Pasqua ja estrenàvem a l'improvisat teatre Capitol. Va ser un èxit! Hi vàrem ser fins el mes de juliol, ja que havíem de complir amb una gira que teníem programada. "No la feu! quedeu-

vos! Una cosa quan funciona no s'ha de tocar", ens va advertir. Tot i que ens va oferir unes condicions molt favorables, no li vam fer cas i vam marxar de gira. Ens n'hem penedit tota la vida. Ell va continuar les obres i al cap d'un mes va inaugurar les dues sales del cinema Capitol, que van acabar

sent un teatre al cap d'uns anys.

Des d'aquell moment va començar una relació que ha durat quasi trenta anys. Al 1994 ens va tornar a obrir les portes del cinema Tívoli per fer-hi *Cegada de Amor* i des d'aleshores el Tívoli no ha deixat de ser teatre. Vàrem fer allí *Una nit d'òpera* (2001) i *Campanades de Boda* (2012). Vàrem inaugurar el teatre Coliseum amb la reposició de *Cómeme el coco, negro* (2007) i hi hem tornat per celebrar el 10è aniversari com a teatre, el 2017, amb *Gente Bien*. També cal dir que el 2006 vàrem tancar el teatre Novedades, ara derruït, amb les funcions de *Mamá, quiero ser famoso*.

Han estat trenta anys en els quals ha existit una relació especial amb ell, amb mútua admiració i que sempre recordarem amb agraïment, simpatia i estimació per moltes raons. Las bases de la nostra relació van ser clares des del principi i es va construir una relació de simbiosi entre l'empresari i la companyia teatral. No ens va enganyar mai, va crear una relació de complicitat, amistat i plena confiança. Per entendre-ho en un exemple: Durant tots aquest anys, La Cubana mai ha signat un contracte amb ell. Per damunt de tot ha existit el compromís i la paraula, rubricant-ho amb una bona encaixada de mans. El que s'havia

parlat anava a missa. Era un empresari dels d'abans, dels que ja no n'hi ha!

S'ha d'agrair al senyor Balañá la seva gran aportació a la cultura i l'entreteniment d'aquest país, que no només es construeix des de les institucions públiques. De vegades es confonen els termes.

Per nosaltres ha estat un gran empresari i també un bon conseller. Sempre en ha agradat explicar-li les nostres bogeries abans de començar un projecte. Tot i que ell sempre deia que ell no hi entenia de teatre i que nosaltres érem els entesos. Però no era així! Hi entenia, i molt! Al final sense que es notés gaire acabava donant-nos la se-

**"Doncs pari les obres!
I enmig de les obres
nosaltres hi farem
teatre quatre mesos!",
li vam demanar**

va opinió. Sempre l'encertava. No recordem que mai s'hagués equivocat.

Trobarem a faltar les reunions al seu despatx, que eren un plaer i duraven hores i hores, on tots quedàvem embadalits escoltant-lo com explicava les seves experiències amb el cinema, els toros, el teatre; i sobretot quan explicava coses del seu pare de qui ell se sentia orgullós d'haver-ne après tot el que sabia.

Moltes gràcies per tot, senyor Balañá. El trobarem a faltar!

LA CUBANA

VANGUARDIA

DOSSIER

NÚMERO 67 ENERO / MARZO 2018

SIMON CURTIS
PARAG KHANNA
MANGEL CASTELLS
SASKIA SASSEN
PETER TAYLOR
IVAN BOFARULL
JAANA REMES
MARIA JOAO RIBEIRINHO
BRUCE KATZ
JEREMY NOWAK
MARK WATTS
ALICIA ZICCARDI
CECILIA TORTAJADA
ASIT K. BISWAS

EL PODER
DE LAS
CIUDADES

- La ciudad generará su propio orden mundial este siglo
- Los corredores urbanos transnacionales superan a los estados
- Las ciudades red también afrontan desafíos que sus países eluden
- El poder se desplaza hacia las megaciudades del este

También en su tableta y teléfono

Descárguese gratuitamente la aplicación "Vanguardia Dossier" disponible para iPad y iPhone en la App Store de iTunes y en Play store de Google play para Android. En estas aplicaciones encontrará la colección de VANGUARDIA DOSSIER por 5,49 € cada número.

ANÁLISIS PARA TENER OPINIÓN VANGUARDIA DOSSIER

Ya a la venta en quioscos y librerías